

[Eise-Merete Ross.]

af folketinget fik mulighed for at se, hvordan disse ordninger fungerer f. eks. i Holland eller Norge.

Bækgaard: Det kan vist kun være en slags hobby, medlemmer af socialistisk folkeparti har, når de nu for tredje år i træk fremsætter et lovforslag som dette, og jeg kan fuldstændig tilslutte mig det, som det ærede medlem hr. Niels Matthiasen sagde herom for lidt siden. Lovforslaget giver indtryk af, at forslagsstillerne ikke kan se, at et sådant lovforslag ikke har nogen forbindelse med tiden og udviklingen, men det har det efter min mening ikke. Som jeg har sagt før, respekterer jeg fuldt ud, at der er mennesker, som af samvittighedsgrunde ikke ønsker at gøre militærtjeneste, og for disse medborgeres skyld var der måske i sin tid et grundlag for, at vi fik en sådan lovgivning. Men nu om stunder, ikke mindst i de sidste tre år, har udviklingen tydeligt givet til kende, at den civile befolkning er udsat for en umådelig stor fare i tilfælde af en væbnet storkonflikt. Derfor er det for vort parti helt uforståeligt, at der er medlemmer i dette høje ting, som ønsker en lovgivning af denne art bibeholdt og endog udvidet, når problemet fuldt ud — og uden at nogens samvittighed, hvor sart den end må være, blev krænket — kunne løses gennem lov om civilforsvaret. For resten har de nuværende militærnægtere jo forleden i fjernsynets Aktuelt-udsendelse om tøjindsamlingen til Algeriet på udmærket måde godtgjort, at de er med til et arbejde i civilbeskyttelsen. Det ærede medlem hr. O. Mathiasen sagde sidste år, at han godt kunne tænke sig en ordning som den med tøjindsamlingen eller noget i den retning, blot den var helt frigjort fra militæret. Nu er altså de direkte implicerede, nemlig militærnægterne, gået et skridt videre og har givet et nap med for at lindre den nød, som det ærede medlem lige så vel som jeg ved er fremkaldt ved krigshandlinger.

I eftersommeren 1962 blev der, efter hvad der er meddelt mig, i en militærnægterlejr etableret sultestrejke, fordi arbejdet i lejren var for kedeligt og efter militærnægternes mening ikke særlig samfundsnyttigt. Jeg synes, det tyder på, at militærnægternes stillingtagen mere er dikteret af ønsket om at vække opmærksomhed end af samvittig-

hedsgrunde, for de danske forstfolk har som få været med til at gøre det danske samfund større og rigere, selv om deres arbejde først giver resultat på længere sigt.

Jeg er glad ved, at det ærede medlem hr. O. Mathiasen også er opmærksom på, hvilke udgifter vi har ved at opretholde vore to militærnægterlejre. Jeg kan oplyse, at de i det sidste år ifølge statsregnskabet yderligere er steget fra 831.000 kr. til 888.000 kr.

Efter det, jeg her har sagt, vil jeg håbe, at vi her i tinget bl. a. som følge af den debat, vi har haft i dag, kan komme ind i en realitetsdrøftelse om at afskaffe denne overflødige og kostbare lovgivning og lade den indgå i lovgivningen om civilforsvaret.

Indenrigsministeren (*Lars P. Jensen*)

Jeg skal ikke gøre så farlig mange bemærkninger, men vil dog gerne gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. O. Mathiasen, der bemærkede, at efter forlydende skulle svarene både fra statshospitalerne og fra hospitalerne være negative. Det kan jeg godt bekræfte. Og når det ærede medlem henviser til en stor artikel i Politiken i dag om mangelen på sygeplejersker, kan jeg dertil sige, at selv om alle 75 militærnægtere i dag kom ind på danske hospitaler og statshospitaler, ville det jo ikke løse problemet. Endvidere vil jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at staten råder jo kun for statshospitalerne; alle de andre hospitaler, vi har, er kommunale hospitaler, og fra statens side kan vi ikke bestemme, hvordan deres organisationsforhold skal være, og hvem de skal ansætte på sygehusene.

Med hensyn til fagforeningerne kan jeg sige — og det skal også være et svar til det ærede medlem hr. O. Mathiasen — at det materiale, vi har modtaget fra statshospitalerne, fra sygehusene, fra Dansk Hospitalsforbund og Dansk Sygeplejerraad, selvfølgelig vil blive stillet til rådighed for udvalget i sin helhed, så udvalget selv kan vurdere, hvilke argumenter man har på statshospitalerne, på sygehusene og i de organisationer, der har med disse hospitaler at gøre.

Når det ærede medlem hr. O. Mathiasen siger, at en regering har den første ret til at fremsætte lovforslag, men at også enkelte medlemmer har ret dertil, er det fuldstændigt rigtigt, og det er der heller ingen der har